

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 22-598/DH/RO

Beslissing van 14 november 2022 van de Raad van Discipline in het ressort Den Haag in de zaak 22-598/DH/RO naar aanleiding van de klacht van:

klaagster

over:

verweerder

1 VERLOOP VAN DE PROCEDURE

1.1 Op 11 november 2021 heeft klaagster bij de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Rotterdam (hierna: de deken) een klacht ingediend over verweerder.

1.2 Op 14 juli 2022 heeft de raad het klachtdossier met kenmerk R 2022/51 van de deken ontvangen.

1.3 De klacht is behandeld op de zitting van 3 oktober 2022 van de raad. Daarbij waren klaagster en verweerder aanwezig.

1.4 De raad heeft kennisgenomen van het in 1.2 genoemde klachtdossier en van de op de inventarislijst genoemde bijlagen 1 tot en met 24. Ook heeft de raad kennisgenomen van de e-mail van 16 augustus 2022 met bijlagen van klaagster.

2 FEITEN

2.1 Voor de beoordeling van de klacht gaat de raad, gelet op het klachtdossier en de op de zitting afgelegde verklaringen, uit van de volgende feiten.

2.2 Klaagster is met haar (inmiddels) ex-partner verwickeld geweest in een echtscheidingsprocedure.

2.3 Op 30 januari 2018 is door mr. V, namens klaagster, een verzoekschrift tot echtscheiding ingediend, waarin is verzocht om een bijdrage in het levensonderhoud van klaagster door de ex-partner (hierna ook: de partnerbijdrage) van € 1.500,- per maand.

2.4 Verweerder heeft als opvolgend advocaat sinds september 2018 de belangen van klaagster behartigd.

2.5 Op 1 juli 2020 heeft een mondelinge behandeling plaatsgevonden. Diezelfde dag heeft verweerder in een e-mail aan klaagster en haar adviseur (dhr. V) onder meer het volgende geschreven:

“Bij de start van de echtscheiding (...) is een bedrag aan alimentatie gevraagd van € 1.500,- per maand. Gelet op het feit dat u nu eigen inkomsten hebt vroeg de Rechtbank of dat bedrag niet naar beneden bijgesteld moest worden.

Ik heb daarop aangegeven dat de man u € 600,- per maand (netto) betaald. Dat betekent dat uw behoefte op ten minste dat bedrag gesteld dient te worden.

De man betoogde (...) dat uw behoefte lager ligt. (...) Ik heb aangegeven dat de man van erg veel veronderstellingen uitgaat, maar dat zijn cijfers en berekeningen reële grondslag missen. Ik heb die dan ook betwist.

Daar komt ook nog eens bij dat u weliswaar € 600,- per maand netto krijgt, maar zolang u firmant bent in de onderneming hebt u in beginsel recht op de helft van de

jaarwinst. Als de jaarwinst circa € 36.000,- is hebt u uit dient hoofde alleen al recht op € 18.000,- bruto in plaats van op (12 maanden * € 600,-) € 7.200,- netto. Deze 'partneralimentatie' is dan een sigaar uit eigen doos. (...)

De vennootschap onder firma vormt juridisch gezien afgescheiden vermogen en valt als zodanig niet rechtstreeks in de huwelijksgoederengemeenschap. (...)

De Rechtbank zal een tussenbeschikking afgeven met daarin een 'spoorboekje' met behulp waarvan mogelijk een deel van de geschillen kan worden afgewikkeld. (...)

Zolang er geen partneralimentatie is vastgesteld zal de man u maandelijks € 600,- netto betalen, zo is ter zitting afgesproken."

2.6 De rechtbank heeft vervolgens op 15 juli 2020 een beschikking gewezen, waarin het verzoek tot echtscheiding is toegewezen. In de beschikking is verder onder meer opgenomen:

"2.4.11. Partijen hebben tijdens de mondelinge behandeling een aantal werkafspraken gemaakt, welke zich als volgt laten samenvatten:

- de man zet de maandelijksse betaling aan de vrouw van € 600,- voort;
- de voormalig echtelijke woning wordt gewaardeerd door [makelaar 1] en de daaraan verbonden kosten worden tussen partijen bij helfte verdeeld;
- de onroerende zaak aan de [adres] wordt gewaardeerd door [makelaar 2] en de daaraan verbonden kosten worden tussen partijen bij helfte verdeeld (...)

2.4.13. Indien de man binnen twee maanden na de datum waarop de voormalig echtelijke woning door [makelaar 1] is gewaardeerd er niet in slaagt de vrouw te doen laten ontslaan uit de hoofdelijke aansprakelijkheid ter zake van de op de woning rustende hypotheek moet de woning in het kader van de verdeling worden verkocht. De rechtbank bepaalt dat dit geschiedt op de volgende wijze. (...)

2.4.15. De rechtbank gaat er vanuit dat partijen zullen trachten een minnelijke regeling te treffen. Indien partijen daarin niet slagen kunnen partijen (...) verzoeken om een voortgezette mondelinge behandeling van de zaak."

2.7 Op 4 december 2020 heeft verweerder aan klaagster en haar adviseur een e-mail met de stand van zaken gezonden. Daarin is onder meer opgenomen:

"Uw zaak is na de mondelinge behandeling van 1 juli 2020 door de Rechtbank aangehouden tot 1 februari 2021 om u in staat te stellen te bezien of u alsnog in (onderling) overleg met de man tot afspraken kunt komen om de verdeling van de huwelijksgoederengemeenschap. (...)

De man heeft vervolgens een afwikkelingsvoorstel gedaan. Voor de inhoud daarvan verwijs ik graag naar mijn e-mailbericht van 23 oktober 2020. Daarin stond met name: "De tegenpartij heeft een definitief afwikkelingsvoorstel gedaan (...). In dat overzicht kom u – uitgaande van de getaxeerde bedragen – in totaal een bedrag toe van bijna € 80.000,-. Dat bedrag komt in de buurt van de eerdere schikkingsbedragen waarover gesproken is. (...)"

- Als u niet wilt overleggen over de woning, maar de procedure uit de beschikking wilt volgen staat u dat uiteraard vrij. Hoe u moet handelen staat in onderdelen 2.4.13 in de beschikking. Ik vermoed wel dat de man dan ook verder niet meer zal willen meewerken aan de (minnelijke) afwikkeling van de rest, maar dat is een afweging c.q. keuze die u zelf kunt maken. (...)

De peildatum is duidelijk, de vermogensbestanddelen zijn duidelijk, de taxaties zijn duidelijk, het voorstel van de man is duidelijk. U dient dus een keuze te maken hoe u wilt afwickelen. Die keuze is feitelijk en verder niet juridisch van aard. Ik verneem derhalve graag waarvoor u kiest."

2.8 Op 20 mei 2021 heeft klaagster haar ex-partner een e-mail gestuurd en daarin onder meer geschreven:

“U heeft nog geen enkele actie ondernomen betreffende de verkoop van het bedrijfspand en de woning (zie punten 2.4.12 en 2.4.13 van de beschikking van de Rechtbank van 15 juli 2020).

Als ik binnen 7 dagen geen reactie van u hierover ontvangen heb, ga ik met de beschikking van de Rechtbank zelf naar [makelaars] om ze opdracht tot verkoop te geven van respectievelijk het bedrijfspand en de woning.

Ik wil u erop wijzen dat u volgens de beschikking van de rechtbank verplicht bent hieraan volledig mee te werken.”

2.9 Op 7 juli 2021 heeft de voortgezette mondelinge behandeling plaatsgevonden, waarna de rechtbank op 4 augustus 2021 een beschikking heeft gewezen. In die beschikking is onder meer opgenomen:

“Behoeftigheid

2.2.2. Omdat de vrouw een bijdrage van de man in de kosten van haar levensonderhoud verzoekt, rust op haar de plicht om voldoende onderbouwd te stellen wat de huwelijksgelateerde behoefte is en inzichtelijk te maken hoe hoog haar (aanvullende) behoefte is. De vrouw heeft haar behoefte niet (...) onderbouwd. Ook heeft de vrouw nagelaten recente inkomensgegevens over te leggen, zoals salarisstroken en de jaarloonopgave 2020. Daarnaast heeft de vrouw de stelling van de man dat zij in staat moet worden geacht haar werkzaamheden uit te breiden naar een vierdaagse werkweek niet althans onvoldoende gemotiveerd weersproken. Omdat de vrouw niet de zorg heeft over minderjarige kinderen en wel beschikt over een arbeidsverleden en (bijbehorende) vaardigheden is het aan de vrouw om de door haar gestelde beperkte verdien capaciteit genoegzaam te onderbouwen. Naar het oordeel van de rechtbank is de vrouw hierin tekortgeschoten, aangezien zij geen sollicitaties of andere gegevens over haar verdien capaciteit heeft overgelegd. Gezien het vorenstaande, is de rechtbank van oordeel dat de vrouw – gelet op de stellingen van de man – onvoldoende heeft onderbouwd dat zij behoefte heeft aan een bijdrage van de man in de kosten van haar levensonderhoud.

2.2.3. Concluderend heeft de vrouw, gezien de gemotiveerde betwisting van de man daartoe, niet aan haar stelplicht voldaan. Haar verzoek zal worden afgewezen. (...)

2.3.3. Partijen hebben aan de op 1 juli 2020 tijdens de mondelinge behandeling gemaakte werkafspraken slechts ten dele uitvoering gegeven.

De voormalige echtelijke woning.

De woning is op 18 augustus 2020 getaxeerd op een marktwaarde van € 282.000,-.

De vrouw stelt dat de woning vanwege het tijdsverloop opnieuw getaxeerd moet worden dan wel moet worden verkocht. De man wenst nog een periode van drie maanden te krijgen om in die periode het aandeel van de vrouw in de woning over te kunnen nemen tegen de vastgestelde waarde van € 282.000,-.

De rechtbank overweegt als volgt. De waardering van de woning is volgens de gemaakte werkafpraak gebeurd. Die taxatie kan in stand blijven, omdat de vertraging van de financieringsaanvraag te wijten is aan beide partijen en dat dient voor rekening van beide partijen te blijven. Het had op de weg van de vrouw gelegen in kortgeding te vorderen de medewerking van de man om de woning te verkopen te vervangen door de toestemming van de voorzieningenrechter.

De rechtbank stelt de man nog eenmaal in de gelegenheid binnen een termijn van vier weken na de datum van deze beschikking het eigendomsaandeel van de vrouw in de woning over te nemen (...). Indien de man er niet in slaagt het eigendomsaandeel van de vrouw in de woning over te nemen, dient de woning te worden verkocht. (...)

De vof

Partijen zijn het erover eens dat de activa en passiva van de [vof] (...), niet in de

verdeling van de huwelijksgoederengemeenschap worden betrokken.”

2.10 Bij e-mail van 23 augustus 2021 heeft verweerder aan klagster onder meer geschreven:

“Bovenaan pagina 3 van bijgaande beschikking heeft de Rechtbank de man nog eenmaal in de gelegenheid gesteld binnen een termijn van vier weken na de datum van deze beschikking het eigendomsaandeel van de vrouw in de woning over te nemen (...).

Ik heb van de man c.q. diens advocaat tot en met dit moment niets vernomen. De man heeft uiterlijk tot en met woensdag 1 september aanstaande de gelegenheid uw eigendomsaandeel over te nemen.”

2.11 Klagsters adviseur heeft diezelfde dag gereageerd en onder meer geschreven:

“[Klagster] is erg teleurgesteld in u. (...) u stelt zich richting haar absoluut niet proactief op, integendeel en gezien de beschikking van de rechtbank heeft u haar belangen ook niet zorgvuldig behartigd.

Waarom ontvangen wij vandaag pas de beschikking van de Rechtbank?

Ik zie dat de uitspraak van de rechter in de beschikking volledig in het voordeel van [ex-partner] is en volledig ten nadele van [klagster]. Hoe kon dit gebeuren?

Betreffende de (niet) medewerking van de man voor de verkoop van de woning heeft u ons niet gewezen op de mogelijkheid van toestemming van de voorzieningenrechter om de woning te kunnen verkopen.”

2.12 Op 25 augustus 2021 heeft verweerder gereageerd en geschreven dat de beschikking op 5 augustus 2021 aan klagster is gezonden en dat hij vanwege het kennelijk gebrek aan vertrouwen zijn werkzaamheden voor klagster beëindigt.

2.13 Bij e-mail van 3 september 2021 heeft verweerder zijn finale declaratie ter hoogte van € 19.057,72, inclusief urenspecificatie (periode dec 2018 – sept 21, 70 uur totaal), aan klagster gezonden. In zijn e-mail heeft verweerder verder nog het volgende geschreven;

“Er is tot op heden geen enkel bedrag aan mijn kantoor betaald. Ik ben bereid met de ontvangst daarvan te wachten totdat de voormalige echtelijke woning (met voortvarendheid) is verkocht en/of u uit andere hoofde in staat bent mijn declaraties te voldoen (...). Bij gebreke daarvan ga ik wettelijke rente rekenen over de openstaande declaraties vanaf 1 oktober 2021 tot aan de datum van de algehele voldoening en acht ik voor mij het overige vrij.”

2.14 Bij e-mail van 12 september 2021 heeft klagster aan verweerder laten weten niet akkoord te gaan met de declaratie, waarbij zij heeft voorgesteld om daarover in gesprek te gaan.

2.15 Verweerder heeft op 15 september 2021 gereageerd en klagster gevraagd aan te geven waarom de declaratie niet zou kloppen.

2.16 Bij e-mail van 22 september 2022 heeft klagsters adviseur aan verweerder onder meer geschreven:

“U heeft veel te lang gewacht met het beantwoorden van het voorstel van 28-09-2020 van de tegenpartij.

Wat betreft de woning verwijs ik naar mijn opmerking in mijn email van u van 23-08-2021.

Nog [klagster] nog ik hebben van u de beschikking van de rechtbank op 05-08-2021 ontvangen. (...)

Doordat u verzuimd heeft de belangen van [klagster] goed te behartigen ontvangt zij nu geen alimentatie meer, is de woning nog niet verkocht en moet mevrouw ook nog extra kosten maken voor een nieuwe advocaat en eventueel het instellen van hoger

beroep.”

2.17 Bij e-mail van 9 november 2021 heeft verweerder aan klagster onder meer het volgende geschreven:

“U hebt tot op heden geen enkel bedrag aan mijn kantoor betaald. (...)

Gelet op het feit dat uw aandeel in de woning inmiddels door de man zal zijn overgenomen dient u derhalve mijn declaraties te voldoen. Graag ontvang ik uw betaling alsnog uiterlijk binnen 8 dagen na heden. Gelet op mijn schrijven van 3 september 2021 is vanaf 1 oktober 2021 daarover ook wettelijke rente verschuldigd. Indien ik niet binnen 8 dagen alsnog integrale betaling ontvang, acht ik mij vrij zonder nadere aankondiging tot het treffen van incassomaatregelen over te gaan. (...)

De beschikking van 4 augustus 2021 is bij mijn afwezigheid op mijn kantoor ontvangen en nota bene diezelfde dag aan per e-mail door mijn secretariaat aan u doorgezonden. (...) Van een te late toezending is absoluut geen sprake. (...)

U geeft aan dat u geen aanspraak meer heeft op alimentatie. Dat is ook niet zo gek. U werkt zelf in de zorg, u had tijdelijk een voorlopige bijdrage van de man van € 600,- per maand en daarnaast bent u nog steeds winstgerechtigd vennoot in de onderneming. U kunt niet en extra inkomsten verwerven en alimentatie ontvangen en winstgerechtigd zijn. Het was daarmee niet opportuun deze stukken op te sturen naar de Rechtbank, nu deze onderbouwing van de feitelijke stelling in de spreekantekeningen voorzienbaar niet tot behoud van een eerder overeengekomen vergoeding konden leiden.”

2.18 Bij e-mail van 4 juli 2022 heeft klagster aan verweerder voorgesteld de betaling van de factuur uit te stellen tot het laatste woord van de Raad van Discipline.

2.19 Verweerder heeft diezelfde dag gereageerd en onder meer geschreven:

“U vraagt mij opnieuw om uitstel van betaling van mijn declaratie van 2 september 2021. (...) Ik ga daar dan ook niet mee akkoord.

1. Wat mij betreft betaalt u de declaratie nu volledig. Dan doorlopen we de verdere procedures.

2. Een alternatief is dat u nu de helft van de declaratie aan mij betaald en dat we afspreken dat u mij naast de hoofdsom wettelijke rente betaalt over de andere helft vanaf 1 oktober 2021 tot de dag van de uitspraak van de Raad van Discipline. U zegt mij dan na de uitspraak omgaand betaling toe voor het restant met de verschenen rente, dit uiteraard indien en voorzover de Raad niet anders oordeelt en niettegenstaande eventueel daartegen gericht beroep.”

2.20 Bij e-mail van 7 juli 2022 heeft klagster aan verweerder onder meer geschreven:

“Op uw rekening (...) staat dat ik 19.057,72 euro moet betalen.

Ik ben het niet eens met deze rekening. Zoals eerder aangegeven heeft u mij destijds niet goed geholpen in uw rol als advocaat. Maar als ik niet betaal dreigt u met het betalen van de rente. Hierdoor plaatst u mij in een onmogelijke situatie. Ik voel mij dan ook gedwongen om de rekening onder protest te betalen.”

2.21 Bij e-mail van 11 juli 2022 heeft verweerder nog aan klagster geschreven dat hij onverkort aanspraak maakt op betaling en daarover verschuldigde rente.

3 KLACHT

3.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet. Klagster verwijt verweerder het volgende.

a) Verweerder heeft klagster niet goed geholpen. Door verweerder is klagster haar alimentatie kwijtgeraakt. Klagster heeft een andere advocaat moeten zoeken die voor haar in hoger beroep moest gaan.

b) Verweerder heeft een te hoge factuur gestuurd. Verweerder bedreigt klaagster en meldt dat zij rente verschuldigd is als zij niet binnen 8 dagen de rekening van € 19.000,- betaalt.

3.2 Ad klachtonderdeel a: klaagster stelt onder meer dat verweerder geen stukken heeft ingediend, waardoor zij haar alimentatie is kwijtgeraakt. Verweerder heeft klaagster niet naar die stukken gevraagd. Zij stelt dat zij wel behoeftig is.

4 VERWEER

4.1 Verweerder heeft tegen de klacht verweer gevoerd. De raad zal hierna, waar nodig, op het verweer ingaan.

5 BEOORDELING

Toetsingskader

5.1 De raad neemt bij de beoordeling van de klacht als uitgangspunt dat, gezien het bepaalde in artikel 46 Advocatenwet, de tuchtrechter mede tot taak heeft de kwaliteit van de dienstverlening te beoordelen indien daarover wordt geklaagd. Bij deze beoordeling geldt dat de tuchtrechter rekening houdt met de vrijheid die de advocaat heeft met betrekking tot de wijze waarop hij een zaak behandelt en met de keuzes waar de advocaat bij de behandeling van de zaak voor kan komen te staan. De vrijheid die de advocaat heeft met betrekking tot de wijze waarop hij een zaak behandelt en de keuzes waar hij voor kan komen te staan zijn niet onbeperkt, maar worden begrensd door de eisen die aan de advocaat als opdrachtnemer in de uitvoering van die opdracht mogen worden gesteld en die met zich brengen dat zijn werk dient te voldoen aan datgene wat binnen de beroepsgroep als professionele standaard geldt. Die professionele standaard veronderstelt een handelen met de zorgvuldigheid die van een redelijk bekwame en redelijk handelende advocaat in de gegeven omstandigheden mag worden verwacht (zie Hof van Discipline 5 februari 2018 ECLI:NL:TAHVD:2018:32). Daarbij wordt opgemerkt dat binnen de beroepsgroep wat betreft de vaktechnische kwaliteit geen sprake is van breed gedragen, schriftelijk vastgelegde professionele standaarden. De raad toetst daarom of verweerder heeft gehandeld met de zorgvuldigheid die van een redelijk bekwame en redelijke handelende advocaat in de gegeven omstandigheden mag worden verwacht. (HvD 3 april 2020, ECLI:NL:TAHVD:2020:80).

Klachtonderdeel a)

5.2 Klaagster klaagt over de kwaliteit van dienstverlening, waarbij zij verweerder met name verwijt dat zij haar alimentatie is kwijtgeraakt.

5.3 De raad kan op grond van de overgelegde stukken niet vaststellen dat de kwaliteit van dienstverlening van verweerder onder de maat is geweest. De raad acht het voorstelbaar dat de uitspraak van de rechtbank Rotterdam van 4 augustus 2021 teleurstellend is geweest voor klaagster, omdat onder meer haar verzoek om alimentatie werd afgewezen. Het (op sommige punten) in het ongelijk gesteld worden, betekent echter niet automatisch dat door verweerder onvoldoende kwaliteit is geleverd. De raad ziet met name geen concrete aanwijzingen in het klachtdossier dat de beslissing van de rechter over de alimentatie negatief is geweest vanwege een tekortschieten van verweerder.

5.4 Wel is de raad van oordeel dat verweerder onvoldoende duidelijk is geweest over wat klaagster wel en niet mocht verwachten met betrekking tot de alimentatie. Klaagster stelt dat zij werd verrast door de beslissing, terwijl verweerder stelt dat de beslissing logisch was, gelet op klaagsters inkomsten, vermogen en de haar toekomende winst uit de onderneming. Verder was de (door verweerders voorganger) ingediende vordering niet onderbouwd. Alleen uit de e-mail van verweerder van 1 juli 2020 volgt dat over dit onderwerp (schriftelijk) aan klaagster iets is meegedeeld.

Verweerder stelt dat hij veel met klaagster over de kwestie van de alimentatie gesproken heeft, maar klaagster heeft dat betwist en/of gesteld dat zij dat niet begrepen heeft. De raad constateert dat verweerder hierover niet vaker en ook niet explicieter (schriftelijk) met klaagster heeft gecommuniceerd. De raad is dan ook van oordeel dat de (verifieerbare) informatieverstrekking van verweerder over de alimentatie te beperkt is geweest. De klacht is in zoverre gegrond.

5.5 Dat ook vanwege een tekort aan draagkracht bij de ex-partner het verzoek om alimentatie niet toewijsbaar was, immers de opvolgend advocaat van klaagster heeft gemeld zich af te vragen of de ex-partner van klaagster wel ruimte heeft om alimentatie te betalen, maakt dat oordeel niet anders.

5.6 Met betrekking tot de verkoop van de echtelijke woning overweegt de raad dat enkele keren aan klaagster is gemeld wat daarvoor nodig was. Ook de rechtbank heeft daar in de beschikking van 15 juli 2020 het nodige over gezegd. Mogelijk heeft klaagster dit niet volledig begrepen, maar niet kan worden vastgesteld dat dat aan verweerder te wijten is geweest. De raad kan op grond van het klachtdossier niet vaststellen dat verweerder op dat punt te kort is geschoten in zijn informatievoorziening. Bovendien konden de benodigde stappen ook later nog worden gezet en is niet gebleken dat klaagster op enigerlei wijze in de kwestie rondom de verkoop van de woning is benadeeld. De klacht is dan ook voor het overige ongegrond.

5.7 Voor zover ook wordt geklaagd over het feit dat de vennootschap onder firma niet is afgewikkeld, geldt dat verweerder duidelijk is geweest over het feit dat de vof juridisch gezien een afgescheiden vermogen vormt en als zodanig daarom niet rechtstreeks in de huwelijksgoederengemeenschap valt. Uit het klachtdossier blijkt niet dat klaagster verweerder verder heeft gevraagd op dat punt stappen te ondernemen. Dit verwijt is daarom ongegrond.

Klachtonderdeel b)

5.8 Klaagster klaagt over de factuur van 3 september 2021 en de 'bedreigende' wijze waarop verweerder haar daarover vervolgens heeft aangeschreven. Het woord 'bedreiging' is daarbij ongelukkig gekozen. Hoewel de communicatie over de factuur door klaagster als vervelend kan zijn ervaren, stond het verweerder vrij haar te vragen om betaling en haar daarbij te wijzen op de civielrechtelijke consequenties als zij niet of te laat zou betalen. Van klachtwaardig handelen van verweerder is geen sprake.

5.9 Voor zover klaagster ook klaagt over de hoogte van de factuur, geldt dat de tuchtrechter volgens vaste jurisprudentie niet oordeelt over declaratiegeschillen. De tuchtrechter moet echter wel beoordelen of excessief is gedeclareerd. Of daarvan sprake is, hangt af van alle omstandigheden van het geval. Hoewel de factuur een fors bedrag betreft, gaat het om de finale afrekening van drie jaar rechtsbijstand. Naar het oordeel van de raad is geen sprake van excessief declareren. De klacht is daarom ongegrond.

6 MAATREGEL

6.1 Verweerder heeft met zijn handelen en nalaten niet voldaan aan de eisen van professionaliteit en zorg die van hem als advocaat verwacht mogen worden. Hij is tekort geschoten in zijn communicatie met klaagster over de gevorderde alimentatie. De afwijzende beslissing van de rechtbank kwam (daardoor) voor klaagster als een verrassing. Verweerder had dit kunnen voorkomen door duidelijker met klaagster te communiceren en dit in ieder geval schriftelijk vast te leggen.

6.2 Gelet op de ernst van de gedraging acht de raad de maatregel van waarschuwing passend en nodig.

7 GRIFFIERECHT EN KOSTENVEROORDELING

7.1 Omdat de raad de klacht gedeeltelijk gegrond verklaart, moet verweerder op grond van artikel 46e lid 5 Advocatenwet het door klagster betaalde griffierecht van € 50,- aan haar vergoeden binnen vier weken nadat deze beslissing onherroepelijk is geworden. Klagster dient binnen twee weken na de datum van deze beslissing haar rekeningnummer schriftelijk aan verweerder door te geven.

7.2 Nu de raad een maatregel oplegt, zal de raad verweerder daarnaast op grond van artikel 48ac lid 1 Advocatenwet veroordelen in de volgende proceskosten:

- a) € 25,- reiskosten van klagster,
- b) € 750,- kosten van de Nederlandse Orde van Advocaten en
- c) € 500,- kosten van de Staat.

7.3 Verweerder moet het bedrag van € 25,- aan reiskosten binnen vier weken nadat deze beslissing onherroepelijk is geworden, betalen aan klagster. Klagster dient binnen twee weken na de datum van deze beslissing haar rekeningnummer schriftelijk aan verweerder door te geven.

7.4 Verweerder moet het bedrag van € 1.250,- (het totaal van de in 7.2 onder b en c genoemde kosten) binnen vier weken nadat deze beslissing onherroepelijk is geworden, overmaken naar rekeningnummer IBAN: NL85 INGB 0000 079000, BIC: INGBNL2A, Nederlandse Orde van Advocaten, Den Haag, onder vermelding van "kostenveroordeling raad van discipline" en het zaaknummer.

BESLISSING

De raad van discipline:

- verklaart klachtonderdeel a gegrond zoals overwogen in 5.5 en voor het overige ongegrond;
- verklaart klachtonderdeel b ongegrond;
- legt aan verweerder de maatregel van waarschuwing op;
- veroordeelt verweerder tot betaling van het griffierecht van € 50,- aan klagster;
- veroordeelt verweerder tot betaling van de reiskosten van € 25,- aan klagster, op de manier en binnen de termijn als hiervóór bepaald in 7.3;
- veroordeelt verweerder tot betaling van de proceskosten van € 1.250,- aan de Nederlandse Orde van Advocaten, op de manier en binnen de termijn als hiervóór bepaald in 7.4

Aldus beslist door mr. H.C.A. de Groot, voorzitter, mrs. L.P.M. Eenens en M.F. Laning, leden, bijgestaan door mr. C.M. van de Kamp als griffier en uitgesproken in het openbaar op 14 november 2022.